

[Finansministeren]

ligestilling mellem deltidsbeskæftigelse og fuldtidsbeskæftigelse, medmindre konkret påviste hindringer stiller sig i vejen. Hertil kommer, at der for langt den overvejende del af statsligt ansatte ikke er overenskomstmæssige eller lignende hindringer for deltidsansættelse.

Vedrørende diskrimination mod deltidsansatte ved avancementer er det i finansministeriets cirkulære af 21. januar 1977 vedrørende deltidsbeskæftigelse af ansatte i staten, folkeskolen og folkekirken anført, at mulige ulemper ved deltidsbeskæftigelse i overordnede stillinger skal bedømmes konkret, bl. a. under hensyntagen til opgaver af ledende og instruktionsmæssig karakter. Sammenholdes denne bestemmelse med kravet om begrundelse for afslag på anmodning om deltidsbeskæftigelse, synes avancementsmulighederne for deltidsbeskæftigede at være sikret i muligt omfang.

Med hensyn til anciennitet er det normalt sådan, at der optjenes fuld lønanciennitet ved beskæftigelse på halv tid og derudover, mens pensionsanciennitet beregnes i forhold til den konkrete ansættelsesbrøk. Jeg finder ikke, at disse regler er udtryk for diskrimination af deltidsansatte.

Ifølge ovennævnte cirkulære af 21. januar 1977 er det pågældende styrelse, der afgør, om anmodninger om tjenestetidsnedsættelse mod tilsvarende lønreduktion kan imødekommes. Det forudsættes, at styrelsen træffer sin afgørelse konkret i hvert enkelt tilfælde under hensyn til retningslinjerne i cirkulæret om, at anmodninger bør imødekommes, medmindre vægtige tjenstlige, praktiske, økonomiske eller lignende hensyn taler derimod. Afgørelserne træffes derfor lokalt efter disse retningslinjer, og jeg har ikke oplysninger, der peger på, at cirkulærerne ikke skulle blive efterlevet enten som følge af modvilje i styrelserne eller hos fagforeningerne.

Spm. nr. 799

Til *arbejdsministeren* (27/5 82) af:

Bertel Haarder (V):

»På hvilke punkter opfylder Danmark ikke allerede i dag forslaget til EF-direktiv om ligebehandling af deltidsansatte, og hvad vil regeringen gøre for at opfylde disse elementære rettigheder?«

Begrundelse

Forslaget blev fremsat den 13. januar 1982 og vil, hvis det vedtages af alle medlemslandene, forpligte dem til at fjerne den udbredte (organisationsskabte) diskrimination mod deltidsansatte, som også findes i Danmark i rigt mål, fordi organisationerne ikke kan tale, at den enkelte lønmodtager selv bestemmer omfanget af arbejdstiden og derved begrænser organisationernes aktionsfelt. Ifølge direktivet skal overenskomster erklæres ugyldige, hvis de opretholder diskriminerende bestemmelser ud over den 1. januar 1984.

Direktivet svarer nøje til venstres tanker om adgang til deltidsarbejde, men disse tanker er hidtil blevet imødegået af arbejdsministeren og en lang række organisationer. Senest har nu også finansministeriet i en samfundsøkonomisk analyse klart udtalt sig til fordel for deltidsarbejde – og imod tankerne om nedsat arbejdstid, begrænsning af overarbejde, betalt frihed til uddannelse m.v.

Det må derfor være på tide, der sker en ændring i arbejdsministerens holdning. Forslaget til EF-direktiv handler om elementære menneskelige rettigheder og den enkeltes muligheder for selv at vælge sin hverdag. Det bør føres ud i livet her i Danmark, hvad enten det opnår tilslutning fra alle lande eller ej.

Besvarelse (9/6 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det i spørgsmålet nævnte forslag til EF-direktiv har til formål at regulere forholdene for frivilligt deltidsarbejde, det vil sige f. eks., at deltidsbeskæftigede skal ligebehandles med fuldtidsbeskæftigede i henseende til en lang række arbejdsvilkår, medens f. eks. aflønning af en deltidsbeskæftiget selvsagt kan være proportionel med aflønningen af en fuldtidsbeskæftiget for det samme arbejde.

Kommissionens forslag indeholder derimod ikke bestemmelser, der regulerer omfanget af deltidsbeskæftigede i det enkelte land, men altså alene vilkårene for de lønmodtagere, der rent faktisk ansættes på deltid.

Da spørgsmålet om regulering af deltidsarbejdendes arbejdsvilkår her i landet er reguleret ved kollektive overenskomster eller aftaler eller ved individuelle aftaler, er det ikke muligt for regeringen at besvare spørgsmålet